

Untsakad "Sõduri Unistus"

Visit "[Sõduri Unistus](#)" on MotoLyrics.com

Äf•htu pÄfikese viimased kiired
lÄfÄfne taevasse sÄfÄrama lÄfÄmid
ja kui ÄfÄÄfÄ sinult kajaka tiivul
kodu randadelt sÄfÄµnumeid tÄfÄµi.
Minust maha jÄfÄi kodune talu,
kivid, kÄfÄ¼nkad ja niitude raad,
seal kus lapsena jooksin paljajalu,
koplis kase all lillede raal.
Kaugel jÄfÄrvede taga kus metsad
latvu tÄfÄµstavad pilvede pool,
kaugel metsade taga, kus meestel
saatus tundmatuid muresid toob.
Minust maha jÄfÄid isa ja ema,
minust maha jÄfÄid ÄfÄµde ja vend,
ei ma teagi kas elavad nemad,
kas neil saabund on priiuse tund.
Tahan jÄfÄµda veel kodumaa randa,
nÄfÄha tÄfÄµuseva pÄfikese tuld,
tahan puhata kallima rinnal
nÄfÄha loojuvat pÄfikest kui kuld.
Ja kui saatus on mÄfÄÄfÄranud mulle,
et ma kodumaa kollet ei nÄfÄe
siis mu unelmad rÄfÄndavad sinna,
kus on sÄfÄramas pÄfÄµhjala ÄfÄÄfÄÄfÄ.

Visit [Untsakad](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.